

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 125/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. februára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Ščurym, Mierová 1725, Čadca, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 28/2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 28/2011.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že na okresnom súde je vedené konanie o zaplatenie peňažnej sumy s príslušenstvom pod sp. zn. 10 C 26/2014, v ktorom vystupuje ako žalobca proti spoločnosti [REDAKOVANÉ], ako žalovanej. V predmetnom spore bol až po uplynutí jedného roka od podania žaloby na súde nariadený prvý termín pojednávania, ktoré sa aj konalo, avšak ďalšie pojednávanie vo veci sa do dnešného dňa neuskutočnilo. Posledný procesný úkon okresného súdu v predmetnom spore bolo vydanie uznesenia o priznaní znalečného ustanovenému znalcovi č. k. 10 C 26/2014-155 z 22. februára 2016. Vzniknuté prietahy v tomto súdnom konaní sa sťažovateľ snažil vyriešiť podaním sťažnosti na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu, ktorá bola ním vyhodnotená ako dôvodná. Napriek nariadenému termínu pojednávania na 8. február 2017 je sťažovateľ toho názoru, že v predmetnom súdnom konaní dochádza k nečinnosti a zbytočným prietahom, a tým k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na verejné prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3. Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd vo veci nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] na prerokovanie bez zbytočných prietáhov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb/28/2011 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- € ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré je povinný zaplatiť porušovateľ do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezů Ústavného súdu.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 363,79 € ... na účet právneho zástupcu JUDr. Ladislava Ščuryho ... do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

7. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený advokátom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

10. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

11. Ústavný súd preskúmal sťažnosť a vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone), čo sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, zistil, že sťažnosť vykazuje nedostatok zásadného charakteru spočívajúci v tom, že v petite sťažnosti sťažovateľ žiada vysloviť porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 28/2011, avšak v samotnom odôvodnení sťažnosti vôbec neuviedol, akým spôsobom malo k porušeniu týchto práv okresným súdom v uvedenom konaní dôjsť. V rámci jej odôvodnenia sťažovateľ poukazuje iba na prietahy vzťahujúce sa na úplne iné konanie vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 10 C 26/2014 a v tej súvislosti napáda postup okresného súdu, ktorý v uvedenom konaní podľa názoru sťažovateľa nekonal bez zbytočných prietahov. Aj dôkazy, ktoré sťažovateľ doložil k sťažnosti a na ktoré v jej

odôvodnení poukazuje (sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní z 10. októbra 2016 adresovaná predsedovi okresného súdu, upovedomenie okresného súdu o spôsobe vybavenia sťažnosti z 3. novembra 2016, vyjadrenie zákonného sudcu vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 26/2014 z 20. októbra 2016), sa vzťahujú na konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 26/2014, a nie na konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 25 Cb 28/2011 uvedené v petite sťažnosti.

12. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nie je *ex offo* povinný odstraňovať nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľov. Na taký postup slúži inštitút obligatórneho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom aj z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

13. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

14. Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a rozpor petitu sťažnosti a jej samotného odôvodnenia, na ktorý ústavný súd poukázal v bode 11 tohto uznesenia, predstavuje jej závažný nedostatok, ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa jeho sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

15. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd nezaoberal už ďalšími návrhmi formulovanými sťažovateľom v petite sťažnosti (návrh na priznanie finančného zadost'učinenia, návrh na priznanie náhrady trov konania).

16. Nad rámec odôvodnenia svojho rozhodnutia ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom všeobecného súdu v označenom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť obsahujúcu zákonom predpísané náležitosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2017